

Oblicza natury

Niezwykły zbiór pejzaży, które można oglądać w Muzeum Miasta Łodzi, to kolekcja sztuki polskiej XIX w. aż po początek XX w. Ekspozycja liczy około trzydziestu dzieł. Tworzą one panoramę zjawisk artystycznych od Jana Stanisławskiego po płótna Marii Ewy Łunkiewicz-Rogoyskiej. Prezentowane prace pokazują różne oblicza natury. Skonfrontowane są tu tendencje tradycyjne z tymi wyrosłymi z doświadczenia awangardy. Kolekcja zatem odzwierciedla dynamikę życia artystycznego ponad stu lat. Na jej charakter złożyły się takie zjawiska, jak impresjonizm, postimpresjonizm, symbolizm, secesja oraz ekspresjonizm i kubizm. Tworzy nam to dość barwny obraz działalności polskich artystów.

Oglądanie ekspozycji zaczyna się przewrotnie - od pracy współczesnej. Wystawę otwiera obraz Marii Ewy Łunkiewicz-Rogoyskiej zatytułowany "Pejzaż z naturą". Jest to wyważona kompozycja zbudowana z uproszczonych form, które wzajemnie się przenikają. Dominują barwy chłodne: biel, szary, błękit, żółć. Artystka przełamuje zimne kolory ciepłą czerwienią. Całość jest niezwykle harmonijna.

Kolejno trafiamy na inne wielkie indywidualności polskiej sztuki - prace Karola Hillera, Vlastimila Hofmana, Henryka Szczyglińskiego, Stanisława Kamockiego, Artura Markowicza i innych.

Wobec pozostałych nazwisk również trudno przejść obojętnie. Pejzaż Jana Stanisławskiego z 1902 r. to niewielkich rozmiarów płótno o dość uproszczonym wyrazie. To niezwykle subiektywna ewokacja odczucia przestrzeni. Obniżony horyzont i przewaga strefy nieba tworzy atmosferę wzniosłości. Warta uwagi jest również praca Jana Rubczaka zatytułowana "Łodzi rybackie w porcie na południu Francji". Artyście udało się uchwycić ciekawe efekty świetlne.

Na osobny komentarz załuguje obraz Edwarda Okunia, który po mistrzowsku tworzy iluzję głębi przestrzeni oraz niezwykle sugestywnie oddaje luministyczne efekty. Na wystawie znalazły się również grafiki autorstwa Tadeusza Cieślewskiego (syn) i Józefa Pankiewicza, pejzaż namalowany kredką Henryka Uziębło. Jednak w większości dominuje malarstwo olejne.

Ta bogata i zróżnicowana kolekcja malarstwa i grafik tworzy spójny materiał tematyczny. Jednak pod względem formalnym i kompozycyjnym jest bardzo rozległa. Znajdziemy tutaj czytelne formy, niemal naturalistyczne (Stanisław Kamocki, Roman Bratkowski), a także takie, która w sposób aluzyjny nawiązuje do rzeczywistości (Maria Ewa Łunkiewicz-Rogayska). Owa różnorodność jest obrazem, z jednej strony sytuacji polskich artystów, którzy w omawianym okresie tworzyli głównie poza granicami Polski i inspirowali się różnymi kierunkami, z drugiej strony jest lustrem indywidualnych postaw artystycznych.

Wystawa czynna do 14 marca 2015.